

Maušē sāpnos

Snaudē Maušis jau truobuo, sava gorbēlie. Snaudē ē sosapnava.

Sapnou, ka brauk ruoda so dēdēlio vēlkēnio šonēlio. Tas anam pasakuo, kap gīvenos so sava gaspaduorio tēn, kor dēdlē baisē šaltē būn. Rokou tas šonātis, ka gaspaduorios esos duors – doud jiestē, gerā ožlaika ē dēdlē anou mīl.

Kažēn kas sobraškiejē pas doris, Maušis pramerkē veizuolus ē mata, ka parēt anuo patēis gaspaduorios ē kažin kou nešas po pažastē... Tēp, dēdēlis maišos, vo on tuo maiša – katēna abruozds švēit. Ēsēgonda Maušis – vojergau, rēks so kēto katēno vēinamē gorbē gulietē! Kap dabā bebūs?!

Osēmēiguojēs Maušis bova nemažā – jau vuos ne ciela pusdēini snaudēs, nebtēmījuos atskērtē, kor tēkros katēns, vo kor tik abruozdielis ontklējouts ont maišēlelē... Būs anam tēik snaustē – pats čiesos i tarnība: pelēs oustus jau taikuos nukoustē, vo ons sapnūs so šonēmis rokoujēs...